# «Benim için birbirini sevenlere, benim rızâmı kazanmak için bir araya gelenlere, benim için birbirlerini ziyaret edenlere ve infak edenlere muhabbetim vâcip oldu.»

Ebû İdris el-Havlânî şöyle dedi: Şam Mescidi'ne girmiştim. Orada güler yüzlü bir delikanlı ve etrâfına toplanmış bir grup insan dikkatimi çekti. Bir konuda görüş ayrılığına düştüklerinde hemen o delikanlıya başvuruyor ve onun fikrini kabulleniyorlardı. Bu gencin kim olduğunu sordum: Muâz b. Cebel -radıyallahu anh-'dır. dediler. Ertesi gün erkenden mescide koştum. Baktım ki o genç benden evvel gelmiş namaz kılıyor. Namazını bitirinceye kadar bekledim, sonra önüne geçerek selâm verdim ve: "Allah'a yemin ederim ki ben seni Allah için seviyorum" dedim. "Gerçekten Allah için mi?" dedi. Ben; "Gerçekten, Allah için seviyorum." dedim. "Gerçekten Allah için mi?" dedi. Ben "Gerçekten Allah için seviyorum", deyince hırkamdan tuttu, beni kendine doğru çekti. Daha sonra; "Müjdeler olsun! Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den Allah Teâlâ'nın şöyle buyurduğunu işittim: «Benim için birbirini sevenlere, benim rızâmı kazanmak için bir araya gelenlere, benim için birbirlerini ziyaret edenlere ve infak edenlere muhabbetim vâcip oldu.»

[Sahih Hadis] [Ahmed rivayet etmiştir - Mâlik rivayet etmiştir]

Bu hadis Allah için birbirini sevmenin faziletine delalet etmektedir. Bu işlerde birbirlerini seven her iki taraf kastedilmiştir. "Tefâul" sigası da buna delalet etmektedir. Ancak bu ameller, fani bir amaç olmadan Allah'ın rızası için olmalıdır. Kişinin, dost olduğu kimseyi sevmesini gerekli kılar. Bu en büyük karşılıktır. Bunun şerefine delalet eder. Bir hadiste "Kim Allah için sever ve buğzeder, verir ve men ederse imanı kemale ermiş olur." şeklinde rivayet edilmiştir. Hadiste geçen "Allah'a yemin ederim ki ben seni Allah için seviyorum" dedim. "Gerçekten Allah için mi?" dedi. Ben; "Gerçekten, Allah için seviyorum." dedim" ifadesi, imanın dillerinde dolaşıp, verilen haberin hayata geçirildiğini ifade eder. Bunu tekrar tekrar sorması, bunun önemine dikkat çekmek içindir. Hadisteki "hırkamdan tuttu" ifadesi hırkanın iki ucu kastedilmiştir. "Beni kendine doğru çekti" ifadesi ise yakınlaştırmak, ülfet, haber verdiği şeyi kabul ettiğini izhar etmek ve bunu yapanı Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in söylediği sözle müjdelemek için yapmıştır. Ona; "Müjdeler olsun!" Yani, üzerinde olduğun şeyi kastediyorum demek istemiştir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den Allah Teâlâ'nın şöyle buyurduğunu işittim ifadesi müjdelediği şeye Sâdıku'l Masdûk olan Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Rabbi Tebareke ve Teâlâ-'dan verdiği haberini eklemiştir ki, Ebû İdris şüphesiz olarak buna iman etsin ve bu haber ile verdiği müjde tamamlansın. Zira bu, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Rabbinden aktardığı sözdür, Muaz -radıyallahu anh-'ın içtihadı değildir. Allah -Azze ve Celle-'nin "Muhabbetim vâcip oldu." sözü o kimseler için muhabbetin, sevginin sabit olduğu kastedilmiştir. "Benim için birbirini sevenlere, rızâmı kazanmak için bir

araya gelenlere" Allah'ı zikrederken birbirleriyle yardımlaşmak, koyduğu sınırları korumak, verdiği sözü yerine getirmek, O'nun emrini yerine getirmek, dinini korumak, emirlerini yerine getirip yasaklarından sakınıp Allah'ın zatı için bir araya gelenler kastedilmiştir. Allah -Tebâreke ve Teâlâ-'nın; "Birbirlerini ziyaret edenlere" sözünden - En doğrusunu Allah bilir- birbirlerini ziyaret etmeleri Allah'ın zatı, vechi ve rızasını kazanmak için olan, O'na itaat etmekte yardımlaşmak isteyen kimseler kastedilmiştir. Allah -Tebareke ve Teâlâ-'nın; "İnfak edenlere" sözünden düşmanlarıyla cihat etmek için ittifak eden, bunun dışında emredildikleri şeyi yerine getiren ve ihtiyaç duyana ihtiyaç duyduğu esnada vererek O'nun rızasını kazanmak için çalışan kimseler kastedilmiştir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3362